

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. IV. Mirabilis Dei vindicta in Richlindem Adalberônis III. Conjugem Sancti
Sebastiani defraudatricem, ejúsque socios adjuutores exercita. Ejusdem
Richlindis pœnitentia & mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

182 *Vindicta Dei in Richlind, sociosq; S. S.*
receptionem recepit Anno M. XL
Postliminiò ceteris Virginibus, vi-
vente adhuc Eberhardo, in Antif-
tam præfecta est Gerbirga, Nepti
Eberhardi, Virgo probitate con-
spicua, quam cum tempore epi-
quoque mater Wichberga, seu Wil-
birga secuta, collatis eo omnibus
bonis, quæ habebat, ibidem Divi
no se mancipavit servitio, vitam
religiosè admodùm & sanctè finit
vide Gewold, loco citato.

§. IV.

MIRABILIS DEI VIN-
DICTA IN RICHLINDEM AD
ALBERONIS III. CONJUGEM S. SE-
BASTIANI DEFRAUDATRICEM
EIUSQUE SOCIOS ADJUTORES
EXERCITA. EJUSDEM RICHLIN-
LINDIS POENITENTIA ET
MORS.

Quàm severè Deus ea, quæ sunt,
sunt, ex profanis manibus
sibi vindicet, documento est Rich-
lin-

defraudat, eorum penitentia, & mors. 183

lindis Adalberonis III. relicta vidua,
repetundarum luculento vindictæ
exemplo postulata. Jusserat supre-
mis tabulis Adalbero, ut à morte sua
rota sua, & Semptensis hereditas
Deo, ac D Sebastiano cederet, nul-
læque Bonorum alienatio quocunq;
titulo, aut colore fieret. Id Rich-
lindis, parca femina, parùm tunc
quidem sibi observandum duxit.
Amabat ipsa Welphardum, seu
Welfonem III. suum ex Welfone II.
fratre Nepotem. Hunc cum ex
propriis non posset, aut non veller,
ditare ex alieno constituit, & qui-
dem de patrimonio Christi, quod
nemo impunè attrectavit. Quid
non tentat ingeniosa avaritia? Mor-
tuo igitur Adalberone marito, non
multò post Eberspergam profecta
est cata mulier, specie quidem tra-
dendi bona omnia S Sebastiano,
testamento ipsi plenè legata, re ipsâ
autem, ut loci Præsulem Altman-
num, naturâ bonum ac facilem ar-

*Richlindis
desertabilis
avaritia.*

M s tibus

184 *Vindicta Dei in Richlind. sociisq; S. Sa*
tibus suis circumveniret, eoque in-
duceret, ut per ipsum sibi liceret Co-
mitatum Pöfenbeugensem jure bo-
nificiario Nepoti suo Welfoni uni-
cum annuis redditibus elocare. Non
expectato responso mulier paulo
post Pöfenbeugam se contulit. Ac-
cidit fortè, ut illâ ipsâ tempestate,
quâ hæc agebantur, Henricus III.
Imperator transfiret in Hungariam
haud procul Pöfenbeugâ iter ha-
bens, ducebátq; viæ comites unum
alterúmque de Principibus. Id ubi
intellexit Richlindis, seu opulentiæ
sux datura specimen, seu tantis ar-
bitris & conciliatoribus negotium
feliciter confectura, invitat magnos
hospites Pöfenbeugam: excipit
magnificè, minimè pensi habens
suprema Udalrici Soceri verba, sub
agonem filii data, quibus expressè
& sanctè caverat vir sapiens, ne un-
quam Imperatorem ad Arces suas
& prædia invitarent, quacúmque oc-
casione, aut prætextu, nisi de Bonis
suis

luis periclitari vellent. Quæ omnia
neglexit mulier, tanquam nihil ad
se pertineret imperium mortui;
cujus jam nullum cum vivis com-
mercium. Instruxit ergo Convivi-
um sumptuosum Imperatori, & ce-
teris, quos cupiebat causæ suæ con-
scios, vel adjuutores. Durante epu-
lo, ut fit, inter alia mota est etiam
hæc ipsa quæstio de Welfone Ne-
pote Pösenbeugam introducendo:
Nec displicuit accumbentibus ho-
spitalitate occupatis propositio. Jam-
que in eo res erat, ut in signū con-
fecti negotii dexteras invicem da-
rent & jungerent Imperator, Præ-
sul, Richlindis ac Welfo: cùm, ecce
tibi manifestum iræ divinæ seu ar-
gumentum, seu prodigium! eo
ipso quippe momento capitalis co-
lumna ex solido lapide, cui cœna-
culum illud, in quo epulabantur,
desuper inædificatum incumbebat,
sedit, mox loco suo ac basi cedit, se-
que subducit: Sequitur, Atlante
illo

*Richlindis
fraus.*

*Vindicta Di-
vina in Rich-
lindem, &
conscios hor-
ribilis.*

illo subducto, ruina totius Aulae, unaque omnes conscii in inferius balneum, cui triclinium illud superinsistebat, miserabili casu effunduntur. Clementissimus omnium ac mollissimus Imperatoris lapsus fuit; nam in alveum, seu majus lacuum stagnantis aquae incidit, reliquorum consciorum multo gravior collisio ac conquassatio erat, ex qua non multo post diem suum obiit, Richlindis praesertim, totius tragediae praecipuum caput, non sine claro divinae Nemesis testimonio, horrendum scilicet esse, in vindices DEI manus incidere. Descant exhinc mortales divinam Iustitiam suomet vultu ac brachio agnoscere, & quam grave sit, Caeli patientiam irritare, quae more suo, quod tardior venit, eò maiore compensatur strepitu vindictae.

Verum, uti nullum infortunium usque adeo fatale ac summum est, quod non adjunctum solatium ha-

beat,

beat, ita neque hic casus suo mode-
ramine caruit. Obiére pænitentes,
quotquot ceciderunt; ceciderunt,
ut resurgerent. Et Richlindis qui-
dem hoc suo malo egregiè sapuit,
neque omnino serò. Nam vivens
adhuc, præter Pöfenbeugam D. Se-
bastiano assertam, de proprio etiam
patrimonio, Monasterio legavit
prædium Aschafurtense, vineas
Aschawincklianas, aliâq; non vul-
garis liberalitatis donaria, quibus
iratos Superos denuo sibi concili-
asse, credere fas est. Atque hæc
de Richlindè, quam aliqui, uti eru-
ditus Brunnerus observat *part. 2^a
Annal lib. 8. pag. 524.* cum Richar-
de confundunt, cujus decora, uti
supra vidimus *cap. 4. §. 5.* non de-
bent cum hujus nævis misceri:
Richlindis enim (verbis Brunneri
utor) *incorruptam laudem tumulo non
intulit, mariti munificentiam fœdis
sordibus contraxit, illius promissis,
tabulisq; injuriam fecit, ita Bruñerus.*

§. V.